

[A. Svensson.]

læg fra Hr. Deichgräber som fra saa mange andre, men dengang var Deichgräber ikke den Mand, han er i Dag; dengang var han en dansk Mand og bekendte aabent, at han var en dansk Mand — og for danske Mænd og Kvinder staaar „Jydske Tidende“ naturligvis altid aaben, selv om de kan have et og andet at udsætte paa dansk Styre. Jeg mener i det hele taget, at hvis der er et og andet at rette Kritik imod af den Art, er Pladsen i de danske Blade, saa er det os, der skal give Plads til det, og vi skal ikke overlade til vore nationale Modstandere at fremkomme med berettigede Indvendinger.

Jeg skal lige nævne, for at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kan vide, at det er rigtigt, hvad jeg siger med Hensyn til Hr. Deichgräber, at paa et Møde i indeværende Aar den 14. Oktober, altsaa under Valgkampagnen, oppe i Fjølstrup, udtalte en Mand som den tidligere Forstander for Rødding Højskole, nuværende Domæneforpagter Appel, følgende — jeg beder om Lov til et ganske lille Citat....

-Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet; jeg henstiller derfor, at det venter til senere.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gav Udtryk for Harmen og Utilfredshed med, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson maaske havde placeret sig selv saaledes, at han havde en særlig Stilling. Jeg for mit Vedkommende vil gerne sige, at efter min Mening har det ærede Medlem Hr. A. Svensson i dette Ting en særlig Stilling, nemlig den særlige Stilling, som tidligere ærede Medlemmer af Tinget saasom Hr. Chr. Ernst Christensen, Hr. H. P. Hanssen og andre ogsaa har haft. Han har i dette Ting den særlige Stilling, at han hører til Danskhedens bedste Forkæmpere, han tog aktivt Del i Arbejdet før 1914 og har derfor ud fra denne sin særlige Stilling, sit særlige Kendskab Mulighed for at træffe Afgørelse, give Raad og Anvisning paa en helt anden Maade end vi, der først efter 1920 kom og kunde komme i den nøjeste Forbindelse med Sønderjylland. Jo, det ærede Medlem Hr. A. Svensson har just en særlig Stilling, maaske en Stilling, som svarer til den, der har bevirket, at den højtærede Justitsminister blandt Amtmændene har valgt den Amtmand, som kendte Sønderjylland ogsaa før 1914, til den ganske særlige Opgave, han for nylig har faaet overdraget.

Men naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch taler, som han gør, er det, fordi han derigennem vil sige, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson pukker paa noget, han ikke skulde pukke paa. Det gør det ærede Medlem Hr. A. Svensson ikke. Og med Hensyn til „Jydske Tidende“'s Arbejde gennem Aarene vil jeg for mit Vedkommende som en af dem, der nøje har fulgt dette Blad og dets Arbejde, tilbagevise, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson eller „Jydske Tidende“'s øvrige Ledelse skulde have foretaget en eneste Handling for enten økonomisk eller bladlig eller politisk Vindings Skyld. Dets Politik har fulgt en eneste, rigtig Retningslinje: hvad det ærede Medlem Hr. A. Svensson mente var nationalpolitisk rigtigt for Danskheden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Mortensen: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson siger, at naar man har aabnet Spalterne i „Jydske Tidende“ for Hr. Deichgräber, er det, fordi han dengang var en dansk Mand. Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge det ærede Medlem: betragtes Formanden for de saakaldte forurettede Krigsinvalidere i Sønderjylland, Hr. Iversen, ogsaa som en dansk Mand? Og er det af den Grund, fordi man betragter ham som en dansk Mand, at man har aabnet Spalterne i „Jydske Tidende“ for hans meget hasarderede Angreb paa daværende Socialminister Steincke og den danske Lovgivning? Det vilde være af Interesse at faa klaret her, om denne Hr. Iversen ogsaa af „Jydske Tidende“ bliver betragtet som en dansk Mand.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Det ærede Medlem Hr. P. Mortensen kan jeg straks svare, at hvad angaar Formanden for de saakaldte forurettede Krigsinvalidere i de sønderjyske Landsdele Hr. Iversen, som ved Lejlighed har faaet nogle Indlæg optaget i „Jydske Tidende“, da har han selv erklæret over for mig personlig ved en bestemt Lejlighed, at hans Slægt var dansk, og at han selv var dansk. Og det maa jeg naturligvis saa gaa ud fra er rigtigt.

Jeg fik ikke Plads i min forrige korte Bemærkning til at oplæse den Udtalelse, jeg nævnte, af den tidligere Forstander